

## Dienst uitvoering en toezicht Energie

*Aan*

Ministerie van Economische Zaken  
T.a.v. de heer mr.drs. J.G. Wijn  
A/159  
Postbus 20101  
2500 EC 's-GRAVENHAGE

*Datum*

*Uw kenmerk*

*Ons kenmerk*

*Bijlage(n)*

ME/EM/03001735

101509/5.B275

*Onderwerp*

Advies inzake storingsregistratie

Geachte heer Wijn,

Bij deze reageer ik op uw verzoek om advies d.d. 15 januari 2003 betreffende de storingsregistratie en de betrouwbaarheid van elektriciteits- en gasnetten. Ik ga hieronder allereerst in op de correctheid van de huidige storingsregistratie. Vervolgens behandel ik de maatregelen om tot een betrouwbare storingsregistratie te komen. Tenslotte ga ik in op de waarborging van de leveringszekerheid.

### Correctheid huidige storingsregistratie

De NESTOR-storingsregistratie is een sinds 1975 lopend initiatief van de energiebedrijven waaraan de netbeheerders op vrijwillige basis kunnen meedoen. Niet alle netbeheerders hebben daaraan deelgenomen. Zo deden bijvoorbeeld in 2001 drie kleine netbeheerders niet mee aan de NESTOR-storingsregistratie. Daarnaast blijkt dat er verschillen zijn in de volledigheid van de registraties tussen de netbeheerders. Bovendien was het tot en met het jaar 2001 in de NESTOR-storingsrapportages gebruikelijk om langdurige onderbrekingen niet mee te rekenen bij het bepalen van de jaarlijkse uitvalsduur<sup>1</sup>.

Indien de netbeheerders langdurige onderbrekingen wel zouden meerekenen in de storingsrapportage, dan zou de gerapporteerde gemiddelde onderbrekingsduur toenemen. Wanneer een netbeheerder onvolledig registreert dan is zijn gerapporteerde uitvalsduur lager dan de werkelijke waarde hiervan. Het effect van beide onvolkomenheden is dat jaarlijkse uitvalsduur

---

<sup>1</sup> Langdurige onderbreking volgens NESTOR: voor laagspanning langer dan 32 uur, voor middenspanning langer dan 8 uur.

in werkelijkheid hoger zal zijn dan de gerapporteerde waarde (volgens Nestor over 2001: gemiddeld 31 minuten voor Nederland).

Het voorgaande betekent niet dat er in het geheel geen uitspraken op basis van de NESTOR-storingsrapportages kunnen worden gedaan, maar de nauwkeurigheid van dergelijke uitspraken is beperkt.

Gezien het bovenstaande kom ik tot de conclusie dat de NESTOR-storingsregistratie op dit moment een onvoldoende nauwkeurig beeld geeft van de werkelijke betrouwbaarheid van de netten. De gezamenlijke netbeheerders hebben reeds aangegeven de NESTOR-storingsregistratie op een hoger niveau te willen brengen<sup>2</sup>.

#### Naar een betrouwbare storingsregistratie

Naast de NESTOR-storingsrapportages zijn de netbeheerders verplicht om op grond van artikel 39 van de Elektriciteitswet 1998 kwaliteitsrapportages aan mij te zenden. Een onderdeel van deze kwaliteitsrapportages zijn de storingsrapportages. In 2002 heb ik voorschriften vastgesteld voor deze kwaliteitsrapportages omdat betrouwbare kwaliteitsrapportages onontbeerlijk zijn voor een goede regulering. De netbeheerders hebben eind 2002 voor de eerste maal op basis van deze voorschriften hun kwaliteitsrapportages ingediend, te weten over het jaar 2001. Deze kwaliteitsrapportages worden thans door mij beoordeeld. In het jaarverslag van NMa/DTe, dat vóór 1 mei van dit jaar wordt gepubliceerd, zal ik verslag doen van mijn bevindingen over de kwaliteitsrapportages.

Om de volledigheid van de registratie van storingen in de kwaliteitsrapportages in voldoende mate te waarborgen, dient een tweetal maatregelen te worden genomen.

Allereerst dient een centraal landelijk meldpunt voor onderbrekingen te worden ingericht. Afnemers van elektriciteit en gas melden daar hun storingen ongeacht hun netbeheerder of leverancier. Door de meldingen openbaar te maken, kan de afnemer zien of zijn melding is geregistreerd. Op deze manier ontstaat een landelijk storingsbestand. De door de netbeheerders gerapporteerde storingsgegevens kunnen dan per netbeheerder vergeleken worden met de ontvangen meldingen. Dit is een extra controle op de correctheid van de storingsregistratie van de netbeheerders. Het meldpunt rapporteert jaarlijks aan DTe. De gezamenlijke netbeheerders hebben het initiatief genomen om de inrichting van een dergelijk meldpunt te onderzoeken.

Ten tweede ben ik voornemens in samenwerking met de gezamenlijke netbeheerders te komen tot het invoeren van een verplichte certificering gericht op verbetering van de inrichting en beheersing van het registratieproces bij de netbeheerders. DTe zal hiervoor een voorstel doen. Aldus wordt gegarandeerd dat er toezicht wordt gehouden op de processen waarmee storingen

---

<sup>2</sup> Brief EnergieNed kenmerk 2003-17 d.d. 14 januari 2003 aan het Ministerie van Economische Zaken.

worden opgenomen in de kwaliteitsrapportage aan DTe, om te waarborgen dat alle storingen correct worden geregistreerd en gerapporteerd.

Naast deze maatregelen adviseer ik om het rapportageproces te versnellen om meer effectief toezicht te kunnen uitvoeren. Thans dienen de netbeheerders hun kwaliteitsrapportages voor 1 november van het daaropvolgende jaar bij mij in<sup>3</sup>. Ik adviseer deze datum te vervroegen tot 15 februari.

Ik streef er naar nog dit jaar voorstellen te doen voor de invoering van deze maatregelen. Deze maatregelen zullen dan voor het eerst van toepassing zijn op de kwaliteitsrapportages over het jaar 2004.

#### Het waarborgen van de leveringszekerheid van de netten

Zoals bekend omvat de leveringszekerheid twee elementen, te weten de voorzieningszekerheid van de elektriciteitsproductie en de betrouwbaarheid van de netten. Met betrekking tot het eerst vermelde element werken uw Ministerie en DTe binnen het door u genoemde project nauw samen om tot een oplossing van dit vraagstuk te komen. In deze brief blijft deze problematiek buiten beschouwing.

Ten aanzien van de betrouwbaarheid van de netten wijs ik er op dat deze de eindverantwoordelijkheid is van de netbeheerders. DTe is verantwoordelijk voor een reguleringssysteem dat de netbeheerders in staat stelt om deze verantwoordelijkheid waar te maken rekeninghoudend met aspecten zoals kosten en kwaliteit. DTe ziet er vervolgens op toe dat de netbeheerder de betrouwbaarheid van zijn netten waarborgt.

Op dit moment bestaat er een compensatievergoeding bij ernstige storingen. Er is echter geen niveau van betrouwbaarheid vastgelegd waarop een individuele klant minimaal recht heeft. De huidige tariefregulering houdt rekening met de noodzakelijke investeringen in de netten, maar geeft geen extra prikkel voor de netbeheerder om vanuit het oogpunt van zijn verantwoordelijkheid voor de betrouwbaarheid van de netten optimale beslissingen te nemen. Verder is er een aanzienlijk tijdverschil tussen (eventueel nagelaten) acties van de netbeheerder en een meetbaar effect op de betrouwbaarheid, zodat de consequenties voor de betrouwbaarheid pas op langere termijn zichtbaar worden. Bovendien kan het lang duren voordat de gevolgen van een te lage betrouwbaarheid zijn opgelost.

Om de betrouwbaarheid van de netten te waarborgen zouden een drietal maatregelen genomen moeten worden.

Ten eerste dienen minimumnormen voor betrouwbaarheid te worden vastgesteld. De minimumnormen bepalen op welk niveau van betrouwbaarheid een individuele klant minimaal

---

<sup>3</sup> Op grond van artikel 39 van de Elektriciteitswet 1998.

recht heeft. Het vaststellen van de minimumnorm is in belangrijke mate een beleidskeuze. De netbeheerder zal verplicht worden om maatregelen te treffen en een vergoeding te betalen aan de klant indien de netbeheerder de minimumnorm niet haalt. De netbeheerder rapporteert over deze maatregelen en vergoedingen aan DTe.

Ten tweede adviseer ik om de betrouwbaarheid via maatstafconcurrentie te reguleren<sup>4</sup>. In een systeem van maatstafconcurrentie worden de netbeheerders door onderlinge vergelijking zowel op efficiëntie als op de betrouwbaarheid van hun netten beoordeeld. Maatstafconcurrentie beoogt dat netbeheerders een afweging maken tussen de kosten en opbrengsten van betrouwbaarheid. Daarmee blijft een goede betrouwbaarheid behouden, of wordt de betrouwbaarheid eventueel verbeterd.

Ten derde beveel ik aan om een systeem van certificatie verplicht te stellen. Het doel hiervan is dat ook op langere termijn de betrouwbaarheid van de netten behouden blijft. Certificatie houdt in dat een onafhankelijke deskundige vaststelt of de netbeheerder nog overeen te komen normen en procedures op het gebied van netbeheer respecteert. De netbeheerders worden verplicht periodiek hierover te rapporteren aan DTe. Ik zal het systeem van certificatie met de gezamenlijke netbeheerders uitwerken.

Tenslotte wijs ik er op dat de aanbevolen maatregelen alleen in voldoende mate de waarborging van een betrouwbare elektriciteitsvoorziening zullen ondersteunen, indien de netbeheerders opereren in een juiste bestuurlijke context. Ik acht het dan ook van groot belang dat de netbeheerders in voldoende onafhankelijkheid en zelfstandigheid tot hun afwegingen met betrekking tot investeringen en bedrijfsvoering kunnen komen.

Inmiddels is overleg met de netbeheerders gestart omtrent het realiseren van de genoemde maatregelen ter verbetering van de storingsregistratie en het waarborgen van de betrouwbaarheid van de netten.

Ik vertrouw er op u hiermee een passend advies te hebben verstrekt en ben graag bereid tot nader overleg en advies, ook over eventuele wetswijzigingen voortkomend uit dit advies.

Met vriendelijke groet,  
w.g. 25 februari 2003

ir. G.J.L. Zijl  
De directeur van de Dienst uitvoering en toezicht Energie

---

<sup>4</sup> Zie 'Maatstafconcurrentie, Regionale Netbedrijven Elektriciteit, tweede reguleringsperiode', Informatie- en consultatiedocument, 20 november 2002.